

примѣри, съ които донѣкѣде можемъ да обяснимъ, защо при известни явления въ природата първиятъ потикъ започва съ страдание, а при други — първиятъ потикъ започва съ радостъ.

Като не мислятъ право, нѣкои казватъ, че е все едно, дали сж въ кладенецъ, или на повърхността на земята. Значи, все едно е, дали човѣкъ е на небето, или на земята. Така не се говори. Може ли да бжде все едно, дали сте въ кладенецъ, дълбокъ хиляда метра, или на повърхността на земята, при чистъ въздухъ, свѣтлина и просторъ? Когато се произнася върху известни въпроси и положения, човѣкъ трѣбва да има предъ видъ резултатитѣ. Не е достатъчно само да кажете, че въ кладенеца е по-лошо, отколкото вънъ, на открито, но вижте, какви резултати ще имате при двата случая. Ако вземете единъ орѣхъ въ ржката си, лесно е да кажете, че това е орѣхъ, но можете ли да отговорите на въпроса, защо орѣхътъ е набръчканъ? Като счупите черупката, виждате, колко е набръчкана ядката му. За да влѣзе въ малката черупка, той е миналъ презъ страдания, вследствие на което се е набръчкалъ. Такова набръчкване или нагъване виждаме и въ човѣшкия мозъкъ. — Какво означаватъ тия нагъвания? — Споредъ нѣкои учени нагъванията на човѣшкия мозъкъ, опредѣлятъ силата на неговия умъ. Значи, колкото е по-нагънатъ мозъкътъ, толкова човѣкъ е по-уменъ. Слабитѣ набраздявания